

# РЕШЕНИЕ

№ 5958

гр. София, 23.12.2011 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 30.11.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **7823** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба вх. № 19600 от 09.09.2011 г., по описа на Административен съд – София град, подадена от А. Х. А. срещу Решение № 427/05.08.2011 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на ръководител на осигуряването за безработица.

С потвърденото с оспореното решение на главния директор на СУ „СО” разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на А. А. е отказано парично обезщетение за безработица, поради факта, че същият няма внесени осигурителни вноски във фонд „Безработица” най – малко 9 месеца през последните 15 месеца съгласно чл. 54а, ал. 1 от КСО. В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че обезщетението е отказано поради фактическа неточност при определянето на периода, за който се дължи обезщетението. Според жалбоподателят, това е периодът от 15.03.2010 г. до 15.06.2011 г.. Счита, че в оспореното решение, неправилно е прието от решаващия орган, че началният момент на срока на осигуряване в „К. България” е от 16.03.2010 г. Направено е искане за отмяна на Решение № 427/05.08.2011 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, като и за отмяна на разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на ръководител на осигуряването за безработица.

Ответникът – главен директор на СУ „СО”, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, в решаващия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

От А. Х. А. е подадено заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО, с вх. № 427/05.08.2011г. до СУ „СО”. Към същото са приложени документите, съгл. чл. 1, ал. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица, видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-5122-1/22.06.2011 г. Трудовото правоотношение на А. А. с ЙОГА О. е прекратено със заповед № 75/15.06.2011г., считано от 16.06.2011 г. С разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на ръководител на осигуряването за безработица на А. А. е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица, на основание чл. 54ж, ал.1, вр. чл. 54а, ал.1.

Разпореждането е получено от А. А. на 05.07.2011г. Срещу същото е подадена жалба по реда на КСО пред главния директор на СУ „СО” с вх. № 94аа-1613-1 от 08.07.2011 г. Административният орган е потвърдил разпореждането с аргумента, че А. А. не отговаря на изискването на чл. 54а, ал. 1 от КСО за придобиване право на ПОБ да е бил осигуряван за риска „безработица” най – малко 9 месеца, през последните 15 месеца.

Решението е връчено на А. А. на 02.09.2011 г., удостоверено с представеното известие - обратна разписка. Жалбата до Административен съд – София град е подадена на 09.09.2011 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – ръководител на териториално поделение на НОИ. Решението на директора на СУ „СО” е в изискуемата от закона писмена форма, съдържа необходимите реквизити и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спорът между страните се свежда до правилното приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” най-малко 9 месеца, през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. Между страните е налице спор относно определянето на 15 месечния период преди прекратяване на осигуряването, за който следва да бъде изпълнено условието 9 пълни месеца, през които са внесени или изискуеми осигурителни вноски във фонд „Безработица”. Трудовото правоотношение на А. А. с Йога О. е прекратено от 16.06.2011 г., което означава, че осигуряването на лицето е прекратено на 15.06.2011 г. включително. Според нормата на чл. 54а, ал. 1 от КСО 15 месечния период следва да обхваща датите от 15.03.2010 г. до 15.06.2011 г. Видно от обжалваното решение, административният орган неправилно е приел по – кратък срок с 1 ден от 16.03.2010 г. до 15.06.2011 г. Срок, който се брои по месеци, изтича в съответния ден на последния месец. Под съответен ден трябва да се разбира същото число на последния месец, в който изтича определеният срок. В случая 15 пълни месеца, броени от датата, на която е прекъснато изплащането на осигурителните вноски във фонд „Безработица”, започват да текат от 15.03.2010 г.

Административният орган, издал обжалваното разпореждане, като е приел по – кратки срокове, е нарушил нормата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, което в случая е довело до незачитане на един работен ден, през който А. А. е осигуряван за фонд „Безработица”.

В представения трудов договор № 1063/12.03.2010 г., сключен между [фирма] и А. А. изрично е посочено, че А. е постъпил на работа 15.03.2010 г. и съответно е осигуряван от тази дата. От представената трудовата книжка на лицето също е видно, че датата на постъпване на работа в [фирма] е 15.03.2010 г.

На основание на изложеното, жалбата на А. Х. А. срещу Решение № 427/05.08.2011 г. на главен директор на Столично управление „Социално осигуряване“, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на ръководител на осигуряването за безработица се явява основателна. Оспореното решение, като незаконосъобразно, следва да бъде отменено, както да бъде отменено и разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011 г. на ръководител на осигуряването.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, I АО, 16-ти състав

### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 427/05.08.2011 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване“ на Националния осигурителен институт.

ОТМЕНЯ разпореждане № 212-00-5122-3 от 30.06.2011г. на ръководителя „Пенсионно осигуряване“ Национален осигурителен институт, Столично управление „Социално осигуряване“.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Столично управление „Социално осигуряване“ за решаване на въпроса по същество при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: